

set saadan paa denne Sag, at det nytter ikke at lægge unaturlige Hindringer i Vejen for Brugen af disse Køretøjer, og det viser sig da ogsaa nu, at mit Syn deles af flere og flere. Naar jeg siger, at jeg forrige Gang, vi beskæftigede os med denne Sag, fandt de Fremskridt, vi naaede, noget smaa, vil jeg dog i Dag erkende, at de var af en saadan Art, at de har dannet en naturlig Forberedelse til det Lovforslag, som nu ligger paa Tingets Bord, og som jeg anser for et betydeligt Skridt videre fra de Forhold, vi i Øjeblikket lever under paa dette Omraade.

Det forekommer mig, at de andre Partiernes Ordførere har været saa meget inde paa Enkelthederne i dette Lovforslag, at det i Virkeligheden er unødvendigt for mig at gentage det samme. Jeg skal indskrænke mig til at udtale, at jeg anser det foreliggende Lovforslag for at være et godt Grundlag for en ny Lov; jeg anser de fleste Forandringer i Forhold til den nugældende Lov for Forbedringer, særlig mener jeg, at Bestemmelsen om Lygtetvang, med Hensyn til hvilken den ærede sidste Taler (Ferdinand Nielsen) var noget i Tvivl, er særdeles nyttig og forebyggende for Ulykkestilfælde. Jeg anser den for en af de bedste Bestemmelser i Lovforslaget. Derimod stiller jeg mig en lille Smule mindre begejstret med Hensyn til den foreslaaede Forhøjelse af Afgiften, thi det forekommer mig, at naar man i det hele vil indrømme, at dette Køretøj mindre og mindre bliver et Luksuskøretøj og mere og mere et Nyttøkøretøj, er det urimeligt, at der af det fremfor af andre Luksuskøretøjer, af hvilke der ikke svares Afgift, efter dette Lovforslag skal svares endog saa højere Afgift end før. Det kan naturligvis motiveres med, at disse Køretøjer i særlig Grad skulde slide paa Landevejene, hvad jeg heller ikke tør benægte er Tilfældet, men om de enkelte lidt større Køretøjer, der findes, slider forholdsvis mere end de mange smaa, turde dog være et Spørgsmaal. Imidlertid er det en temmelig underordnet Ting i Lovforslaget. — Med Hensyn til Afgiftens Fordeling kan jeg, ligesom de andre Ordførere, erkende Rigtheden af, at en større Procentdel af den end hidtil kommer til at tilfalde Amtskommunerne.

En Bestemmelse savner jeg dog i Lovforslaget, nemlig Bestemmelsen om Revision, thi selv om man maa erkende, at dette Lovforslag er et betydeligt Fremskridt i Forhold til den gældende Lov, vil jeg dog ikke paa nogen Maade mene, at

man ikke kan komme videre end nu. Der vil sikkert i Tidens Løb vise sig adskillige Skavanker ved denne Lov, selv om vi vedtager den saa nogenlunde i den Skikkelse, hvori Lovforslaget er forelagt. Jeg vil derfor henstille til det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, og den højtærede Minister, om der ikke i Lovforslaget i Lighed med den forrige Lov bør være en Bestemmelse om Revision af Loven.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Gunnar Fog-Petersen: I Tilslutning til, hvad de ærede Ordførere har udtalt, vil jeg gøre en kort Bemærkning. Det forekommer mig, at naar man fastsætter Kørehastighed for Motorkøretøjer, maa man skelne stærkere, end man gør, imellem Kørsel paa fri Bane og Kørsel igennem Landsbyer. Det er særlig Kørsel igennem Landsbyer, jeg vil gøre nogle Bemærkninger om. Medens ingen kan have noget imod, at der køres saa hastigt som belejligt paa fri Bane, bør man ikke have Ret til at køre saa hurtigt inde i Landsbyer, som man f. Eks. kører paa Gaderne i København og paa Frederiksberg, thi Motorkøretøjer kommer meget sjældnere der, man er ikke vant til at tage sig i Agt for dem. Som Livet leves i Landsbyerne, hvor Smaabørnene leger paa Gaden og Dyrene færdes der, er en Hastighed af 25 Kilometer i Timen alt for høj, og det er ganske uden Betydning for Motorkøretøjerne, om de maa køre lidt langsommere igennem Landsbyerne, thi det er saa smaa Strækninger, der er Tale om. Jeg henstiller til det eventuelle Udvalg at overveje dette Spørgsmaal nærmere.

Med det samme vil jeg sige om Lygtetvungen, som mange er betænkelige ved, og som det ogsaa vil være vanskeligt at faa gennemført paa saa kort Tid, som der er sat her i Lovforslaget, at det er bestemt i § 33, at hvis der ved Sammenstød med Motorkøretøjer sker Skade, skal Motorkøretøjet erstatte Skaden, medmindre det oplyses, at den skadelidte enten forsætlig eller ved grov Uagtsomhed har hidført Skaden. Hvis der ikke indføres Lygtetvang, maa det slaas fast samtidig, at dette at køre uden Lygte paa Veje, hvor Motorkøretøjer har Ret til at færdes med Lygter om Natten, er en grov Uagtsomhed. Det er saa et Spørgsmaal, om det ikke vil være rettere at virke hen til, at der bliver Lygtetvang. Det er muligt, at den